

Синичка й горобець

Петро Панч

Скінчилося літо, ночі стали холодними, і ластівки відлетіли у вирій. У теплі краї. Зраділи горобці, що тепер легко буде захопити їхні гнізда, тільки їх не вистачало на всіх. Чую, галас, крик: скубтись почали, аж пір'я летить.

Один горобець був найбільш горластий, найбільш дзюбастий, усіх переміг і захопив найкраще гніздо над моїм вікном. Радий, веселий: тепер буде куди сховатися від холоду. А надворі заходила зима. Почав уже й сніг летіти.

Горобець випурхне із гнізда, сяде на гілку, почистить носик об кору, покрутиться, повертиться — холодно, і на* зад у гніздо, а воно щільно зліплене, соломкою і пір'ячком вистелене, ніякий тобі мороз не страшний. Тільки їсти ні* чого, горобець і бурчить:

— Скрізь, скрізь, скрізь зима: Ні тобі хлібця,

Ні тобі кашки, Навіть мушки нема...

Прилетіла синичка. Жовта сорочка, чорна манишка, наче тобі до театру зібралась, а надворі віхола, а надворі сніг, і, мабуть, вона задубіла, бо жалісно зацвірінькала. А мені вчувається, що вона просить горобця:

— Пусту погрітись!

Визирнув горобець із гнізда і байдуже відказує!

— Зроби собі так, як я, соломки наноси, пір'ячка постели та й грійся скільки хочеш.

— Наче ти носив, наче ти робив, це ж не твоє гніздечко, а ластів'яче.

Горобець тільки пхекнув:

— Ну то поспівай мені, тоді пуцу. Тільки щоб тоненько. А в синички був голосок як волосок, витягла вперед голівку й зацвірінькала:

— Я по лісу літаю, Я по стежці стрибаю, Там десь мушку впіймаю І жучка не минаю, Цвінь-цвірінь!..

Прислухалась, аж горобець хропе на все гніздо. Заснув! Синичка з гілочки на гілочку і в гніздо, і аж цвірінькнула на радощах, що так тепло. Це почув горобець і прокинувся.

— Хто тут? — закричав.

— Це я — синичка!

— Мені й без тебе тут тісно, геть, геть!

І ну бити її крильцями. Скакає, стрибає. До того розходився, до того розгнівався, що аж гніздо розвалив. Так і посипалось на сніг, а соломка й пір'ячко за вітром полетіли. Мало й горобець не гепнув на землю. Добре, що був близько бузок.

Сів на гілку й захникав:

— Скрізь, скрізь, скрізь зима, І хатки вже нема...

А синичка тільки цвірінькнула і полетіла.